ای مردم، آرامش را حفظ کنید؛ زیرا نیکی به عجله کردن نیست.

از عبدالله بن عباس رضی الله عنهما روایت است که می گوید: روز عرفه با پیامبر صلی الله علیه وسلم از عرفات به راه افتادم. پیامبر صلی الله علیه وسلم از پُشت سرش سر و صدای زدن و راندن شترها را شنید. با تاریانه اش به سوی آن مردم اشاره کرد و فرمود: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، عَلَيكُم بِالسَّكِينَةِ، فَإِنَّ البِرَّ لَيسَ بِالإِيضَاعِ»: «ای مردم، آرامش را حفظ کنید؛ زیرا نیکی به عجله کردن - و تند راندن شترها - نیست».
[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم از عرفات به راه افتاد که صدای شدیدی از پشت سر شنید؛ و آن سر و صدای زدن و راندن شترها بود؛ این صحنه تصویری از عادت های مردم در زمان جاهلیت بود؛ آنها در روزگار جاهلیت هنگامی که از عرفات به راه می افتادند، به شدت سرعت می گرفتند تا قبل از تاریک شدن هوا به مقصد برسند؛ و به همین دلیل شترها را به شدت می زدند و می راندند؛ این بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم با شلاق خود به سوی آنها اشاره نموده و فرمود: ای مردم، آرامش خود را حفظ کنید که خیر و نیکی با شتاب و حرکت سریع به دست نمی آید.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3034